

Bende Komünist Tipi Var mı?

İçeriği Yazan: [taylanozbay](#) [1] Zaman: Per, 24/11/2011 - 22:03

Yazar: Taylan ÖZBAY

Yazının Yazıldığı Tarih: 20.11.2011

Ankara, Karanfil Sokak'ta, kardeşimle birlikte yürüyüp, kendimize çay içebileceğimiz bir yer bakınırken, 'Komünist' dergisini satan, TKP'li genç dostlara rastlıyoruz. Sokağa dağılmış gençler, sokaktan geçen insanlara yaklaşıp, 'Okumak ister misiniz?' diye soruyorlar olanca nezaketleriyle...

İki kişi yürüyor önümüzde, taş çatlasa yirmi dokuz-otuz yaşlarında iki genç adam. 'Komünist' dergisini satan gençlerden biri elindeki dergiyi uzatıp, 'Okumak ister misiniz?' diye soruyor yine. İkiliden daha kısa boylu, ince yapılı olanı, sinirli bir şekilde, yürüyüşünü de kesmeden, 'Dalga geçiyorsun herhalde?' diyor, 'bende komünist tipi var mı hiç?..' Ve bir iki adım uzaklaşmışken dergi satan gençten, yanındakine dönüyor aynı yüz ifadesiyle: 'Salak mıdır nedir?!'

Birkaç dakika sonra, İmge Kitabevi'nin bahçesinde çaylarımızı içerken, yıllar öncesine gidiyorum. Ortaokul sonuncu sınıf yahut lise bir öğrencisiyim. Hafta içi biriktirdiğim harçlıklarımı hafta sonları anne-babamdan gelen takviyelerle soluğu Zonguldak'ın o dönem ki tek kitapçısı ZSahaf'ta alıyorum. İşim gücüm sosyalist yayınlar. Sosyalizmi, komünizmi, Marksizmi anlatan kitapları yüklenip yüklenip eve taşıyorum. Derken bir gün, o ana dek aldığım kitapları takdirle karşılayan ve sağlam bir sosyalist inanca sahip olan babam, elimdeki kitabı inceledikten sonra: **'Hep aynı şeyleri okuyup durma, kendini sınırlama.'** diyor, sonra da: **'Sosyalizme dair bilgi sahibi olmak, sosyalizmi anlamak istiyorsan, bu kitapların dışında, mutlaka dünya klasiklerini okumalısın örneğin, sonra kapitalizme, faşizme, emperyalizme dair kitapları da incelemelisin.'**

İçten içe kızıyorum babama, sonuçta ben on beş-on altı yaşında bir sosyalistim, faşist değilim ki faşizme dair kitaplar okuyayım, kapitalist değilim ki kapitalizmi inceleyeyim...

Savunduğumuz fikri en iyi savunma yolunun o fikre tam anlamıyla hâkim olmanın yanında o fikrin karşısında yer alan düşüncelere dair de kapsamlı bir bilgi sahibi olmaktan geçtiğini sonraki yıllarda anlayacağım...

'Dalga geçiyorsun herhalde! Ben de komünist tipi var mı?' diyen adam bana, yurttaşı olduğumuz ülkede birbirine zıt fikirlerin, ne denli kalın duvarlarla ayrılmış olduğunu ve duvarın bir tarafında kalanların, duvarın öte tarafından ne derece habersiz olduğunu anımsatıyor...Marx'ın makalelerini, yanlarına notlar alarak anlamaya çalışan ama Adam Smith'in ismini dahi duymamış on beş yaşındaki halim geliyor aklıma...

Bu meselenin bir yanı...

Aynı günün akşamı çalışma odama çekilmiş, Uğur Mumcu'nun Bütün Yazıları serisine baştan başlamışken Mumcu'nun, 'Toplumcunun Toplumcuya Toplumculuğu' başlıklı o yazısına rastlıyorum; şöyle yazıyor:

'Devrimcilik ve demokrasi savaşında gerçekçilik ilk temel koşuldur. Yaptıklarımız, yapamadıklarımız, başarı ve başarısızlıklarımız, öncelikle gerçekçi gözle değerlendirilmelidir.(...) Yolun neresindeyiz; gücümüz etkimiz nedir; sesimizi kimler duyuyor? Sorunlarını savunduğumuz yoksul halk yığınları ile bağıntı kurabilmiş miyiz? Yoksa, sesimizin yankılarını sadece biz duyup, bununla da avunuyor muyuz?

Bana biraz böyleymiş gibi geliyor. Bizler kendi aramızda evcilik oynar gibi, devrimcilik, ilericilik, toplumculuk oyunları ile avunuyoruz. Şöyle bir düşünelim... Türkiye'de yayımlanan gazete ve dergilerin kaç tane halkın öz sorunlarını yazmaktadır? Halkçı ve devrimci gazetelerin kaç tane yoksul halkça okunmaktadır? Kurtarmak, sorunlarını çözmek için çabaladığımız halk bizlerin ne için savaştığını bilir mi? (...) Kendimizi kandırmayalım boş yere. En solda, solda, ortanın solunda olsun dergi ve gazeteleri yine öğretmen, öğrenci, aydın okur. Ne olanaklarımız, ne gücümüz şimdilik yetmez başkasına.

Bunlar ise, gerçekten, içtenlikle bu davaların inanmış. Yazarı toplumcu, okuyanı toplumcu(...)'

Bu da meselenin öbür yanı...

Komünist dergisini yahut herhangi bir toplumcu dergiyi kim satın alıyor? Kim okuyor o dergilerde yazarları?

Ben mi, yoksa 'Şaka yapıyorsun herhalde, bende komünist tipi var mı?' diyen genç adam mı?

Çevrenize dikkatlice bakın, Mumcu'nun bahsi geçen yazısını kaleme aldığı 1967'den beri çok da bir şey değişmemiştir bu konuda. Ankara sokaklarında uzun uzun dolaşırken gördüğüm manzara aynıdır: Toplumcu dergileri, gazeteleri (ve biliyoruz ki internet sitelerini) yine bu görüşteki okurlar sahiplenir, onlar okur. Büyük çoğunluğun elinde ise ya Posta gazetesi görürsünüz, ya Zaman, ya da en fazla Büyükşehir denilen, Melih Gökçek'in halkın parasıyla bastırıp metrolarda bedava dağıttığı garip dergiyi. Ve acı ama gerçek ki bir yandan sabahlara dek yazdığımız yazılar, hazırladığımız dergiler, gazeteler, bunlar için toparlanmaya çalışan bütçelerle, kendi dünya görüşümüz doğrultusunda fedakârca bir mücadele verdiğimiz sanırken biz; tüm bu çabaların sonucunda gelip gene o duvara toslanmakta, bizim gibi düşünmeyen ve sömürülen ama sömürüldüğünü göremeyen, hakkı gasp edilen, hayatı mahvedilen geniş halk kesimlerine ulaşamamaktadır...

Bunların üzerine uzun uzun düşünmekte fayda var kanımca...

'Okumak ister misiniz?' diyen genç kıza, 'Bende komünist tipi var mı, şaka yapıyorsun herhalde?!' diyen genç adam, niçin başarısız olduğumuzun canlı örneğidir. Çünkü aramıza örülen koca duvarları o aşamaz.

O duvarı aşip ona ulaşmak bizim vazifemizdir...

Devrimcilerin vazifesidir...

Taylan ÖZBAY

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

Teşhis tamamdır; tedavi nedir

İçeriği Yazan: Vedat KOÇAL Zaman: Per, 24/11/2011 - 22:42

"Telgrafhane" sitesinden ve özellikle "Kemalizm yetmez" başlıklı yazısından anımsadığım, "iyi yazar" Taylan özbay arkadaş, dost, bu yazısında, solumuzun on yıllardır değil, Osmanlı tercüme odalarından doğduğu günden bu yana, yani "çocukluk" değil, "doğuş hastalığı" olan ve halen oluk oluk kanayan yarasını işaret etmiş. Eskilerin deyimi ile "teşhis" tamam ve doğrudur. Bu, tıpçıların terimiyle "semptomatik teşhis"e, ben de eski bir yazımla katkı sunmayı yerinde bulurum:

<http://www.ortakyasam.org/nceleme/6383-tuerkiye-sosyalizminin-sorunlar-v...> [2]

Bununla birlikte, sözü bitirmeden önce söylenmesi gereken, tedavinin başlangıcı olarak teşhisin yerindeliğinin, doğruluğunun tedavinin olası sonucunun olumluluğunu doğrudan etkilediği, bağladığıdır.

Velhasıl, teşhis tamam ve doğru olduğuna göre, soru, tedavi aşamasına ne zaman, nasıl, hangi "ameliyat ekibi" ile geçileceğidir. Soru, sadece Özbay arkadaş, dosta değil, Politika Dergisi'nin kurumsal kimliğinde yürütücülerine ve aynı zamanda okurlarınadır.

Özbay arkadaşı, emeği ve üretimi için kutlayarak,

Vedat Koçal

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (18/05/2024 - 07:15 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/bende-komunist-tipi-var-mi>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/taylanozbay>

[2] <http://www.ortakyasam.org/ncелеme/6383-tuerkiye-sosyalizminin-sorunlar-vedat-kocal>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>